

05/03/2013

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας

Το 2009 εκπονήθηκε από την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, κατόπιν αιτήματος του Υπουργείου Οικονομικών, και εγκρίθηκε από τη Διυπουργική Επιτροπή Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων του Μαρτίου του ίδιου έτους, πρόγραμμα πώλησης και ταυτόχρονης μίσθωσης ακινήτων του δημοσίου (Sale and Lease Back). Το εν λόγω πρόγραμμα ουδέποτε τέθηκε σε εφαρμογή από την τότε Κυβέρνηση της ΝΔ για δύο κυρίως λόγους: α) Διότι επί της ουσίας δημιουργεί μια μακροπρόθεσμη οικονομική υποχρέωση του ελληνικού δημοσίου έναντι τρίτων, που επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό και β) διότι συνιστά μια μορφή ακριβού δανεισμού για το ελληνικό δημόσιο, και μάλιστα με αποδόσεις για το δανειστή της τάξης του 10%.

Τώρα το ΤΑΙΠΕΔ, με σχετικές αποφάσεις του Δ.Σ., αποφασίζει την ενεργοποίηση του εν λόγω σχεδίου. Αυτό συνεπάγεται την **πλήρη ανατροπή της στεγαστικής πολιτικής του ελληνικού δημοσίου** για τους φορείς και τις υπηρεσίες του και τη μετάβαση από μια κατάσταση ή επιδιωκόμενη κατάσταση πλήρους στεγαστικής αυτάρκειας, σε μια κατάσταση πλήρους εξάρτησης από ακίνητα ιδιωτικής ιδιοκτησίας. Επιπλέον, το σχέδιο αυτό βρίσκεται σε πλήρη αντίφαση με τις κυβερνητικές εξαγγελίες για στέγαση των υπηρεσιών του δημοσίου σε ιδιόκτητα κτίρια, ώστε να εξοικονομηθούν οικονομικοί πόροι, καθώς, από τη μία γίνονται δήθεν προσπάθειες για την αξιοποίηση ακινήτων του δημοσίου για τη στέγαση των υπηρεσιών του και από την άλλη το ΤΑΙΠΕΔ επιχειρεί να εκποιήσει με τη μέθοδο του Sale and Lease Back ιδιόκτητα ακίνητα του ελληνικού δημοσίου που στεγάζουν υπηρεσίες του. Εξάλλου, μόλις λίγους μήνες πριν, κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την κύρωση του ν. 4081/2012, η κυβέρνηση δεσμευόταν για την μεταφορά των δημόσιων υπηρεσιών σε ιδιόκτητα κτίρια: «Συμφωνούμε όλοι και το συζητήσαμε για ώρες ότι πρέπει να πάνε οι δημόσιες υπηρεσίες σε ιδιόκτητα κτίρια» (Πρακτικά συνεδρίασης της ΒτΕ, 19/9/2012).

Πρέπει να επισημανθεί επίσης ότι στο πρόγραμμα προβλέπεται και η δυνατότητα επαναγοράς των ακινήτων μετά την παρέλευση τριάντα ετών (ενδεικτικός χρόνος) από το ελληνικό δημόσιο, μια προοπτική που θα οδηγήσει σίγουρα σε πρόσθετες υπεραξίες προς τους ιδιώτες εις βάρος του ελληνικού δημοσίου. Τούτο θα συμβεί, καθώς οι τιμές των ακινήτων μετά από τριάντα έτη δεν μπορούν παρά να είναι υψηλότερες, ειδικά εάν τα ακίνητα εκποιηθούν στη χειρότερη μεταπολιτευτικά οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η αγορά ακινήτων και η χώρα σήμερα. Και βέβαια, τα ακίνητα, λόγω και της παλαιότητάς τους θα έχουν ολοκληρώσει το συμβατικό κύκλο ζωής τους.

Η ίδια ακριβώς αντιφατική στεγαστική πολιτική ακολουθείται και για τα ιδιόκτητα ακίνητα του ελληνικού δημοσίου στο εξωτερικό, τα οποία στεγάζουν υπηρεσίες του Υπ. Εξωτερικών. Έτσι, ενώ επί δεκαετίες επιδιώκεται στεγαστική αυτάρκεια για τις υπηρεσίες του ελληνικού δημοσίου στο εξωτερικό και έχουν επενδυθεί πολύτιμοι πόροι των ελλήνων φορολογουμένων για την εκπλήρωση αυτού του σκοπού, σήμερα

επιχειρείται η όσο όσο εκποίηση της εν λόγω ακίνητης περιουσίας, επιφέροντας τεράστια οικονομική ζημιά στο ελληνικό δημόσιο.

Όλα τα παραπάνω συνδέονται άμεσα και με το πολύ σοβαρό πρόβλημα της **κατασπατάλησης εκατομμυρίων ευρώ δημοσίου χρήματος σε συμβούλους ακίνητης περιουσίας** για την δήθεν παροχή υπηρεσιών αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας. Πρόκειται ουσιαστικά για το μοίρασμα, χωρίς κανένα απολύτως ουσιαστικό αντίκρισμα, πολλών εκατομμυρίων σε θυγατρικές εταιρείες του τραπεζικού συστήματος τη στιγμή που τις απαιτούμενες υπηρεσίες και μελέτες αξιοποίησης διαθέτουν και μπορούν να τις παρέχουν οι αρμόδιες μονάδες του στενού ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα (ΕΤΑΔ κ.ά.). Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι **το σχέδιο Sale and Lease Back, έχει ήδη συγκροτηθεί ως ολοκληρωμένο σχέδιο και μελέτες από το ελληνικό δημόσιο (πρώην ΚΕΔ κ.ά.)**, έφτασε στα χέρια των ιδιωτών μαζί με όλα τα αρχεία και τα σχετικά μητρώα των δημοσίων ακινήτων, για να πουληθεί στη συνέχεια από τους ιδιώτες συμβούλους προς το ΤΑΙΠΕΔ έναντι υψηλής αμοιβής, με μικρές ή και καθόλου τροποποιήσεις. Μοναδικός στόχος να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα των εταιρειών-συμβούλων που έχουν αναπτυχθεί κυρίως με άξονα το τραπεζικό σύστημα.

Κατόπιν τούτων, ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1. Ποιες μελέτες τεκμηρίωσαν την πλήρη ανατροπή της στεγαστικής πολιτικής του ελληνικού δημοσίου για τους φορείς και τις υπηρεσίες τους και τη μετάβαση από την επιδιωκόμενη στεγαστική του αυτάρκεια, σε μια κατάσταση πλήρους εξάρτησης από ακίνητα ιδιωτικής ιδιοκτησίας;**
- 2. Τι άλλαξε κατά την περίοδο της τρέχουσας κρίσης και έκανε ευνοϊκότερο το πρόγραμμα πώλησης και ταυτόχρονης μίσθωσης ακινήτων του δημοσίου (Sale and Lease Back), όταν το πρόγραμμα αυτό παρά την αρχική έγκριση που είχε λάβει το 2009 ουδέποτε τέθηκε σε εφαρμογή από την τότε Κυβέρνηση της ΝΔ καθώς ακόμα και με τις τότε οικονομικές συνθήκες συνιστούσε μια μορφή εξαιρετικά ακριβού δανεισμού για το ελληνικό δημόσιο;**
- 3. Ποιες συμβάσεις, σε ποιες εταιρείες συμβούλων, με ποιο αντίτιμο και ποιες διαδικασίες διαφάνειας έχουν ανατεθεί από το ΤΑΙΠΕΔ για το πρόγραμμα Sale and Lease Back; Σε τι διαφέρουν οι προσφερόμενες μελέτες των εταιρειών-συμβούλων από τις ήδη υπάρχουσες υπηρεσιακές μελέτες της ΚΕΔ;**
- 4. Ποια είναι η ετήσια απόδοση των επενδεδυμένων κεφαλαίων των ιδιωτών που με βάση τις μελέτες που έχει αναθέσει και παραλάβει το ΤΑΙΠΕΔ προκύπτει από το πρόγραμμα Sale and Lease Back για τα ακίνητα του δημοσίου; Πόσο διαφέρει η απόδοση αυτή από την αντίστοιχη που είχε προκύψει με βάση τις μελέτες της πρώην ΚΕΔ;**

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Τσακαλώτος Ευκλείδης

Βαλαβάνη Νάντια

Δραγασάκης Γιάννης